

РЕШЕНИЕ

№ 2676

гр. София, 22.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 08.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **12096** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл.от АПК.

Образувано е по жалба на В. С. Г. от [населено място], подадена чрез адв.С. К. от АК Б. (изпратена по компетентност в АССГ от Адм.съд Б.), против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23-0869-000885/27.09.2023г. на полицейски инспектор от сектор „Пътна полиция“ в ОД на МВР - Б., с която на основание чл.171 т.2а б.б от ЗДвП е прекратена регистрацията на ППС за срок от една година и са отнети два броя регистрационни табели [рег.номер на МПС].

С жалбата се иска отмяна на заповедта на основанията по чл.146 т.2 до т.5 вкл. от АПК. Твърди се, че не са налице материалноправните предпоставки за издаване на заповедта, тъй като на посочените в същата дата и час жалбоподателката не е управлявала МПС, а е спяла на задната седалка в паркирания автомобил, като последното обстоятелство е било възприето от Д. С. П., живущ на адрес в близост до мястото, на което е бил паркиран автомобила. Иска се отмяна на заповедта. Претендират се разноси.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателката, чрез процесуален представител – адв.Н. Г. от САК, преупълномощен от адв.Т. Й.- пълномощник на жалбоподателката, поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена по изложените в нея доводи. В позиция по същество, изложена в представени писмени бележки поддържа, че оспорената заповед е издадена от некомпетентен орган, както и че В. Г. не е осъществила действия – представляващи основание за издаване на заповедта за прилагане на ПАМ, тъй като не е управлявала МПС, съобразно показанията на

разпитания пред съда свидетел. Моли за отмяна на заповедта. Претендира разноски, вкл. и за адвокатско възнаграждение.

Ответникът – полицейски инспектор в ОД на МВР Б., сектор „Пътна полиция“ – редовно призован, не се явява и представлява, не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

На 26.09.2023г. в 08.03 часа С. Т. М., мл.автоконтрольор в сектор Пътна полиция в ОД на МВР Б., съставил Акт за установяване на дмеинистративно нарушение бланков № 464632 срещу В. С. Г. от [населено място], за това, че на същата дата в 08.03 часа управлява собствения си лек автомобил марка Волво с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица], като отказва да бъде изпробвана за употреба на алкохол с техническо средство – Алкотест Дерегер 7501 с фабр.№ ARPM 0785. На В. Г. е даден талон за медицинско изследване, с посочени в същия дта и час и място на явяването й за вземане на кръвна проба. В посочения час и дата В. Г. не се явила в УМБАЛ - Спешен център [населено място] за предоставяне на кръвна проба. Последвало издаването на оспорената в настоящето производство Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №23-0869-000885/27.09.2023г. на полицейски инспектор от сектор „Пътна полиция“ в ОД на МВР - Б., с която на основание чл.171 т.2а б.б от ЗДвП е прекратена регистрацията на ППС за срок от една година и са отнети два броя регистрационни табели [рег.номер на МПС] . Заповедта е връчена на адресата й на 31.10.2023г.

В съдебното производство са приети докщазателствата, представени с административната преписка, вкл.и заповед № 251з-1821/26.04.2022г. в т.1.8 от която полицейските ниспектори в сектор „Пътна полиция са оправомощени да прилагат принудителни административни мерки по Закона за движение по пътищата.

В съдебното производство по искане на жалбоподателката съдът допусна до разпит в качеството на свидетел Д. С. П. от [населено място]. От показанията му се установява, че познава В. Г. от деня на събитието - на 26.09.2023г., като не я е познавал преди тази дата. Рано сутринта същия ден свидетелят трябвало да се качи в автомобила си, паркиран близо до този на В. Г.. Свидетелят видял, че задната врата на автомобила на Г. била отворена и едно момиче спяло вътре. Събудих момичето и го помолил да си измести колата. След това свидетелят отишъл да свърши някаква работа и когато се върнал, Г. била изместила колата настрани. Свидетелят твърди, че него съсед се е обадил на телефон 112. като междуременно дошли полицаите и се заели със случая. Свидетелят живее в [населено място], [улица]. Свидетелят сочи, че „момичето“ (В. Г.) спяла на задната седалка в колата, а вратата била отворена. Докато тя спяла, двигателя на автомобила не работел.

Съдът кредитира тези свидетелски показания като дадени от незаинтересовано от изхода на спора лице, кореспондиращи с останалите писмени доказателства по делото.

Предвид изложеното съдът намира от правна страна следното:

Обжалваната Заповед за прилагане на ПАМ е връчена жалбоподателката на 31.10.2023 г., а жалбата срещу нея е подадена чрез Система за сигурно електронно връчване на 14.11.2023г., т.е. в срок, поради което, като подадена и от лице – адресат на заповедта и с правен интерес от обжалването й, е допустима за разглеждане.

Разгледана по същество, жалбата се явява основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност, видно от Заповед № 251з-1821/26.04.2022г. на директора на ОД на МВР – Б.. По отношение на съдържащите се в заповедта реквизити по чл. 59, ал.2 на АПК, включително фактически и правни основания за издаване на акта, съдът намира, че при издаването на оспорената заповед не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Съгласно чл. 171, ал.1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: по т.2а б. „б“ от същия закон е визирана хипотезата на прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство: б) с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози - за срок от 6 месеца до една година.

Разпоредбата изисква управление на МПС от страна на водача му, при една от хипотезите, посочени по –горе, за да е налице основание за прилагане на принудителната административна мярка, изразяваща се в прекратяване на регистрацията на МПС. От показанията на свидетеля П. безспорно се установява, че свидетелят е видял В. Г. да спи в паркирания си автомобил, но не и да го управлява, като двигателят на автомобила бил изключен. Автомобилът не е бил в движение до пристигането на полицейските служители. Свидетелят твърди, че автомобила вече е бил преместен на друго място, но това той не е видял да се извършва от В. Г.. Доказателства за управлението на автомобила от жалбоподателката не са представени от страна на ответника.

Следователно, в производството не е установено, че жалбоподателката е извършила посочените в заповедта действия, основания за прилагането на ПАМ. Констатациите в АУАН са разколебани от показанията на св.П., съгласно които В. Г. не е управлявала автомобила, а е спяло в него, на задната седалка. Вярно е, че свидетелските показания относно факта на управление на МПС противоречат на отразеното в АУАН, но при липсата на процесуална активност от страна на административния орган, издал оспорения акт, съдът намира, че не е безспорно установено обстоятелството, че на 26.09.2023г. около 08.03 часа жалбоподателката е управлявала МПС след употреба на алкохол. Въпросната концентрация не е установена, не е установено и управлението на автомобила от жалбоподателката - по какъвто и да е начин, а акта за налагане на ПАМ не може да почива на необосновани и недоказани предположения. Неизясняването на

това обстоятелство и противоречията в доказателствения материал (между писмените и гласни доказателства) препятства възможността за установяване на извършеното нарушение.

Провеждането на административното производство в нарушение на чл. 36, ал. 1 от АПК се явява особено съществено, тъй като заповедта за налагане на ПАМ е издадена при неизяснена фактическа обстановка и без да са събирани други доказателства.

С оглед изложеното оспорената заповед се явява незаконосъобразна, издадена в нарушение на материалния закон и като такава следва да бъде отменена.

При този изход на спора претенцията за разноски на жалбоподателя се явява основателна и такива следва да бъдат присъдени в размер на 10 лв. за държавна такса. Доказателства за заплащането на адвокатско възнаграждение не са представени, поради което и претенцията за разноски за адвокатско възнаграждение следва да се отхвърли..

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, III отделение, 66 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №23-0869-000885/27.09.2023г. на полицейски инспектор от сектор „Пътна полиция“ в ОД на МВР - Б., с която на основание чл.171 т.2а б.б от ЗДвП е прекратена регистрацията на ППС - лек автомобил марка Волво с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на В. С. Г. от [населено място], за срок от една година и са отнети два броя регистрационни табели [рег.номер на МПС] .

ОСЪЖДА ОД на МВР - Б. да заплати на В. С. Г. от [населено място], [ЕГН], разноски по делото в размер на 10 (десет) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: